

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consti=||tvtionen In Di-||oecesana Synodo
Vvla-||dislaviensi**

Karnkowski, Stanisław

Colonię, 1572

VD16 W 4100

De Sacro Crismate, & aquæ aliarumq[ue] rerum Ecclesiastica
benedictione. Tit. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62991)

rant, aut Vicarium nostrum. Sic enim facilius necessitatibus Ecclesiarum nostrarum providere nobis licebit, si ab his fuerimus adiuti, qui sunt per nos in partem curæ nostræ sollicitudinisque vocati.

TITVLVS VI.

DE SACRO CHRISMATE ET ALIIS
quæ, aliarumque rerum Ecclesiastica benedictione.

Sacrum Chrisma, iuxta receptum Ecclesiæ Catholicæ morem, vel per nos, vel per suffraganeum nostrum, quotannis in Ecclesia nostra Cathedrali, siue alia quapiam, arbitrio nostro deligenda, confici curabimus: quod petent omnes Archipresbyteri vel rurales Decani: ab his verò alij Ecclesiarum Parochi: pro quo, pecuniam Capellanos nostros, vel Suffraganeum nostrum postulare, omninò prohibemus. Neque Parochi ab Ecclesijs suis hoc nomine quicquam, præter sumptum itineris, exigere audeant. Curent autem, vt id decenter
per

D. Dion. li. 1
Hiera. Ecclesi. ca. 5.
D. Fab ep. 2. ad Oriē. Episco.
D. Leo. epist 88.
D. si. a B. 27
ca. ad Amphil. Cytul.
2. Cathec.
D. Clem Rom. li. 7.
ord. apost.
Conc. Carthag. secū. c. 2. & tert. cap. 36. & quartum cap. 26.
I.
Cōc. Vase- nu cap. 1.
quart. Cartha. ca. 36.

2. per sacerdotes ad ipsorum Ecclesias, perferatur: nec vtantur in eo perfe-
rēdo profanorū hominū ministerio.

3. Vbi nouū Chrisma consecratū fue-
rit, vsum veteris Chriſmatis prohi-
bemus, quod mandamus etiā exuri,
& corrasos cineres sub altari condi,
vel in ossoriū iniici. nam eos viliter
abiectos, pedibus cōculcari fas nō est.

4. In aqua benedicenda, in fructibus,
frondibus, vel palmulis, herbis, cære-
is, cineribus, & Paschalibus edulijis:
mandamus, vt Parochi nostri ab Agē-
darū p̄scripto nō discedant, nec vl-
las preces in eiusmodi adhiberi con-
suetas p̄termittere audeāt. Sed cūm
ea benedixerint ritu solenni, admo-
neāt populū, ne illis abutatur ad p̄-
stigias, ad carmina siue incantatiōes,
vel ad veneficia: sed vel modo legiti-
mo illis vtatur ac fruatur, vel pro me-
moria eius rei cōseruet, quam signifi-
cāt. Est enim periucundū spectaculū,
quādo populus aqua capiti insperſa,
venit in memoriam eius fidei, qua se
Christo in baptismo virginē castā di-
cauit, vel quādo cæreos accēsos, quod
est

De cōsec.
distin. 3.
Syn. Hanc
tenf. ca. 5.
Theod. l. 5
Eccl. hist.
cap. 21.
Ephi. here.
30. contra
Ebionem.

5

6

est fidei signū, gestat manib. nō sec^o, q̄
 Simeō ille senex olim Christū lumē
 eternū, in vlnis gestauerat: vel quādo
 cū palmis & frōdibus, memoriā solē-
 nis illius Christi Hierosolymā ingres-
 sus facimus, recepto Hebr̄eorū more,
 q̄ ramos & frōdes in signū lētitię pub-
 licæ, festis diebus, manib⁹ gestasse me-
 morātur: vel cū post trāsactū quadra-
 gismale ieiuniū, nouā vitam ingres-
 si, nouis cibis, p̄ dei verbū & orationē
 sanctificatis, vescimur: vel cū in signū
 humilitatis & poenitētiæ, caput cine-
 re cōspersi, nō aliud esse nos profite-
 mur, q̄ puluerē & cinerē, nō ita mul-
 tō post, in similē cinerē cōuertendos.
 Eiusmodi cēremonias æquū est reti-
 nere in Ecclesia, quibus etiā rudiores
 plurimū iuuantur, si p̄sertim, quid
 sibi velint, & quid significēt, intelli-
 gāt. Quod vt fiat, curabūt Parochi.

Quoties supplicationes solennes
 inducuntur, vel feriales habētur, mo-
 neātur fideles, vt illis frequentes in-
 tersint, & ad Deum cōfugiant, eum-
 que pijs precibus fatigent, vt & im-
 minentia mala propulset, & bona,
 quæ

1. Macha.
 13 & 2. Ma-
 chab. 10-
 1. Tim. 4.

7.

In Cōc. Au-
 relian sub
 Hornif. Pa-
 pa. ca. 29.
 Theo. lect.
 in hist. l. 1.
 Greg. Ma-
 xi. li. 2. epi-
 sto. in pro-
 hem. & li. 9
 c. 45. ad epi-
 sco. Sicil.
 In Cōc. Ge-
 rūdēs. ca. 3
 Alcim. Au-
 tus de pri-
 ma instit.
 festi Roga.

quæ petimus nobis concedat. Non enim solet ille multitudini & vnanimitati precatium postulanti negare, quæ illi profutura esse non ignorat.

- 9   Sicubi Cœmiteria execrata, vel nō dum consecrata fuerint, Processiōes ibi haberi prohibemus, donec p nos vel Suffraganeū nostrū recōciliētur, vel denuò cōsecrētur. Morē aut illū maximè improbadū, quo villani cū signo Christi crucifixi vel resurgētis, cāpos & segetes in ferijs paschalibus, poti oberrant, tanquā Floralia & Ambarualia celebrantes, prorsus aboleri mādamus. Quare prouideāt Parochi, ne quid huiusmodi admittant populares ipsorū. Nā, præterq̄, quod res est nomine Christiano indigna, eū morē seruari à pijs, q ab impijs gentib⁹ originē traxit, & Paganismū etiā nū sapere videtur, etiā grauib⁹ cōtētionib. quin & cēdibus nōnunq̄ vicinorū occasionē dare solet: quo fit, vt illū magis etiam abrogandū, & ex hominum memoria extirpandū esse cēseamus. Quod mandatū nostrum à Parochis vbiq; accuratè seruari volumus.

CONSTIT.